

VERKLARING

Niet slechts met vreugde maar met een zekere trots en innige dankbaarheid stel ik deze verklaring op voor den Hoogerw. Heer Kanunnik Reinhold FRIEDRICHS, Münster.

Voor mij en alle andere Nederlandse Priestergevangenen was hij meer dan een kameraad, hij was een vriend. Meer dan anderen had ik gelegenheid om met hem om te gaan gedurende de meer dan drie jaren dat ik met hem samen was, op het Blok, in het werk, in het hospitaal, in persoonlijke gesprekken, en achtte hem als een onzelfzuchtig man, een ijverig Priester voor wie de verbondenheid der gevangenen als offers van eenzelfde onrecht en niet maatschappelijke, godsdienstige en nationale verschillen van belang waren.

Zeer velen van ons heeft hij moreel en lichamelijk geholpen; zijn optimisme dat in een diep geloof zijn oorsprong vond, was een weldaad voor duizenden.

Toen hij Blokoudste werd op Blok 26 was er zeker onder het gehele personeel van het kamp niemand bij wie de bewoners van het Blok hun belangen zo veilig wisten. Het was aan hem te danken dat verschillenden van ons Nederlanders een beter commando kregen, leken zowel als Priesters; het was aan hem te danken dat de verborgen uitoefening van apostolaat onder onze landgenoten grotere mogelijkheden kreeg. Zijn leiding was rechtvaardig en vaderlijk en ik ben er van overtuigd dat ik spreek namens de ongeveer 60 Nederlandse Geestelijken, protestantse en katholieke, wanneer ik verklaar dat we hem vooral daar voor dankbaar zullen blijven, omdat hij zich in zijn bovennationale houding steeds toonde alsof hij een der onzen was.

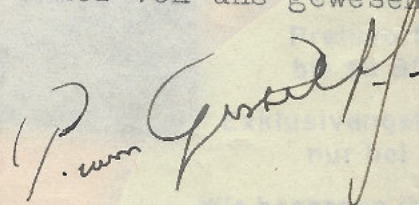
ERKLAERUNG

Nicht nur mit Freude, sondern mit einem gewissen Stolz und inniger Dankbarkeit schreibe ich dieser Erklärung zugunsten des Hochw. Herrn Domkapitular REINHOLD FRIEDRICHS, Münster.

Er war für mich und alle anderen Niederländischen Priestergefangenen nicht nur ein Kamerad, sondern ein Freund. Während der mehr als 3 Jahren, die ich mit ihm zusammen war, hatte ich mehr als andere Gelegenheit mit ihm zu verkehren, auf dem Block, in der Arbeit, im Revier, in persönlichen Gesprächen und schätzte ihn als einen selbstlosen Mann, einen eifrigen Priester, für den die Verbundenheit der Gefangenen als Opfer des gleichen Unrechts und nicht soziale, konfessionelle, oder nationale Differenzen maßgebend war. Sehr vielen von uns hat er moralisch und physisch geholfen; sein im tiefen Glauben begründeter Optimismus war eine Wohltat für Tausende.

Als er als Blockältester auf Block 26 eingesetzt wurde, gab es wohl keinen unter dem Personal des Lagers, bei dem die Blockbewohner ihre Interessen so gut gesichert wußten. Ihm war es zu verdanken, daß verschiedene von uns Holländern, Laien und Priester, ein besseres Kommando bekamen; es war ihm zu verdanken, daß der verborgenen Ausübung der Seelsorge für unsere Landsleute größere Möglichkeiten geöffnet wurden. Seine Führung war gerecht und väterlich, und ich weiß, daß ich spreche im Namen der ungefähr 60 Niederländischen Geistlichen, protestantischen als katholischen, wenn ich sage, daß wir ihm vor allem dafür dankbar bleiben werden, daß er in seiner übernationalen geistlichen Einstellung sich zeigte, als wäre er einer von uns gewesen.

Rom, den 22. Januar 1948

(P.v.Gestel S.J.)